

Tisztelt Szakértőtársak!

A Kamara elnöksége eltökélt abban, hogy a kamarai tagság részére segítséget nyújtson. Az elnökség a 30/2022.03.07. számú határozatában döntött egy tájékoztató elkészítéséről, amelyben segítséget kíván nyújtani azon igazságügyi szakértőknek, akik tevékenységüket nem főállásban, és nem vállalkozóként végzik, hanem az esetileg beérkező felkéréseket fogadják el és ún. „**adószámos magánszemélyként**” teljesítik. A tájékoztató segíthet eldönteni, hogy mikor érdemes választani az adószámos magánszemély tevékenységi formát, továbbá melyek azok a kötelezettségek, amelyeknek eleget kell tenni a működésük során.

Az igazságügyi szakértőkről szóló 2016. évi XXIX. tv. (a továbbiakban: Szaktv.) 4. § (2) bekezdésében foglaltak szerint *az igazságügyi szakértő az igazságügyi szakértői tevékenységet önálló tevékenységként, egyéni vállalkozóként, társaság vagy szolgáltató tagjaként vagy alkalmazottjaként, illetve igazságügyi szakértői intézmény vagy igazságügyi szakértői intézet, igazságügyi szakértői testület vagy más szerv nevében végezheti.*

A szakértői tevékenység végzésének formájáról a törvény adta lehetőségeken belül az igazságügyi szakértő dönt, illetve dönthet.

Az igazságügyi szakértői tevékenység végzésére a jogszabály által biztosított lehetőségek közül, jelen hírlevelemben az **önálló tevékenység alapvető szabályaira** hívom fel a figyelmüket.

A lehetőségek:

- alkalmi felkérés és a megbízó kifizető
- alkalmi felkérés és a megbízó nem kifizető - pl. magánszemély

Ki a kifizető?

Az a belföldi illetőségű jogi személy (Kft, Bt, Rt, stb.), egyéb szervezet (pl. alapítvány, költségvetési intézmény stb.), egyéni vállalkozó, amely/aki adókötelezettség alá eső jövedelmet juttat, függetlenül a kifizetés módjától.

De fontos megemlíteni, hogy **NEM minősül kifizetőnek a letétből történő kifizetés esetén a hatóság.** (nyomozó hatóság, ügyészség, bíróság, ügyvéd, közjegyző és a bírósági végrehajtó)

Ha a szakértő nem kér adószámot, azaz csak adóazonosító jele van:

a./ Ha a felkérés alkalmi jellegű és a megbízó kifizetőnek minősül, a szakértő választhatja, hogy magánszemélyként a munka elvégzésére megbízási szerződést köt a megbízójával.

A szakértőnek ebben az esetben **nincs számla kiállítási kötelezettsége** (adószám hiányában nincs is lehetősége), mivel a megbízója a személyes adatai, az adóazonosító jele és a TAJ száma birtokában teljesíti a szerződésből eredő adózási és járulékfizetési kötelezettségeket. A megbízási díjként elszámolt és részére kifizetett összegről a kifizető igazolást állít ki, amely a magánszemély SZJA bevallásának egyik alapbizonylata lesz.

b./ Ha a felkérés alkalmi jellegű, **a megbízó magánszemély és a szakértő magánszemélyként megbízási szerződést köt** a megbízójával, ebben az esetben a szakértő a megbízási szerződés alapján kapott bevételről és az abból megállapított jövedelemről a SZJA bevallásában egyéb bevételként kell, hogy elszámoljon. Ez után a jövedelem után, ha nem minősül nyugdíjasnak

még szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettsége is keletkezik, amelyet be kell vallania és meg is kell fizetnie.

Ha a szakértő adószámot kér, azaz adószámos magánszemély:

Eseti felkérések esetén a szakértő dönthet akképpen is, hogy **adószámos magánszemélyként** teljesíti az adókötelezettségét. Ez egy kedvező adózási forma az egyéni vállalkozási tevékenységhez képest, mivel csak a ténylegesen elért (megkapott) jövedelme után kell az adó- és járulékfizetési kötelezettségét teljesíteni, tehát nincs havi rendszerességgel felmerülő adóbevallási és fizetési kötelezettsége, mint az egyéni vállalkozónak, továbbá nem alanya a helyi iparüzési adónak sem.

Az adószámos magánszemély feladatai és választási lehetőségei:

Működésének megkezdése előtt a Nemzeti Adó- és Vámhivatal (továbbiakban: NAV) állandó lakóhelye szerint illetékes Igazgatóságánál be kell jelentkeznie adószám megállapítása érdekében. Az adószám megállapításához a 22T101 nyomtatvány (az első két szám a tárgyévet jelzi) kitöltésekor meg kell adnia a személyes adatait és a tevékenységet, amelyet adószámos magánszemélyként akar végezni, illetve a választott adózási módot. Tevékenységét a NAV által megállapított adószám birtokában kezdheti meg.

A bejelentkezéskor döntenie kell az ÁFA fizetési kötelezettség teljesítésének módjáról.

Lehetőségek:

- általános szabályok szerinti ÁFA elszámolás
- alanyi adómentesség választása

Működésének eseti jellegére tekintettel célszerű lehet az alanyi adómentességet választani, ennek feltétele, hogy a szakértői tevékenységének (szolgáltatásnyújtás) a bevétele ne haladja meg az alanyi mentesség választására jogosító összeghatárt, melynek értéke **jelenleg 12 millió forint**.

Ha a szakértő **a tevékenységét évközben kezdi** meg, a kezdés évében a fenti összeghatár **időarányos részét lehet csak figyelembe** venni az adott évre alkalmazandó alanyi adómentes összeghatár számításakor.

Példa:

Ha 2022.04.21.-én kezdi meg tevékenységét, azaz kap adószámot a magánszemély, akkor 2022.04.21 – 2022.12.31. között az évből még 254 nap van hátra.

Éves alanyi adómentes értékhatár: 12.000.000 Ft

Az időarányos összeghatár számítása: $(12\ 000\ 000\ \text{Ft}/365\ \text{nap}) \cdot 254\ \text{nap} = 8.350.685\ \text{Ft}$

Az adózó alapvető adózási feladatai a tevékenységével összefüggésben:

- 1./ Az adószámos magánszemélyt tevékenységével összefüggésben számla kiállítási kötelezettség terheli, amely számlákat a NAV Online Számla rendszerén is jelenteni kell.
- 2./ Az adószámos magánszemélynek a bevételeiről, vagy a bevételeiről és a költségeiről nyilvántartást kell vezetnie. (Ezen kötelezettség választási lehetőségeiről és a nyilvántartások formáiról a későbbiekben még részletesen szó lesz.)
- 3./ Fontos, hogy az adószámos magánszemély a felkérést követően **minden esetben kössön írásbeli szerződést a megbízójával** mindegy, hogy az magánszemély vagy kifizető.

Célszerű, ha adózási szempontból a szerződés legalább az alábbiakat tartalmazza a többi fontos megállapodás mellett:

- a szakértő nyilatkozata, hogy adószámos magánszemélyként végzi tevékenységét,
- a szakértő nyilatkozata, hogy részesül-e nyugellátásban (ha igen, abban az esetben csak Szja fizetési kötelezettsége van),
- a megbízó nyilatkozata, hogy kifizetőnek minősül-e (ha igen, abban az esetben a kifizető kötelezettsége a jövedelem, adóalap, adó megállapítása, levonása, bevallása, befizetése és igazolás kiállítás az adószámos magánszemély részére),
- amennyiben a megbízó arról nyilatkozik, hogy nem minősül kifizetőnek, akkor a szakértő kötelezettsége lesz a bevételéből elért jövedelem alapján az adóelőleget megállapítani, és ha nem részesül nyugellátásban, akkor a járulékot megállapítani, bevallani és megfizetni. (Ezen kötelezettségről részletesen szintén a későbbiekben lesz szó.)

Az önálló tevékenységből származó jövedelem megállapításával kapcsolatos adózási szabályokat a személyi jövedelemadóról szóló 1995.évi CXVII. törvény (továbbiakban: Szja tv.) tartalmazza. Az adó alapjának a megállapítása során alkalmazandó szabályok, továbbá az egyes kedvezmények érvényesítésével kapcsolatos rendelkezések a törvényben az alábbi címszavak alatt szerepelnek:

- VI. Fejezet: Az összevont adóalap, amely szabályozza az önálló tevékenységből származó jövedelmet, továbbá a különböző jogcímen igénybe vehető kedvezményeket, melyek az összevont adóalap megállapítása során érvényesíthetők,
- a Szja tv. 3. sz. melléklete az összevont adóalap megállapítása során elszámolható költségeket szabályozza,
- a Szja tv. 11. számú melléklete a költségek elszámolásának a részletszabályait tartalmazza,
- a Szja tv. 5. sz. melléklete azt mutatja be, hogy milyen alap- és részletező nyilvántartásokat kell vezetni a bevételekről és a költségekről.

A jövedelem megállapítása

Az adószámos magánszemélyként nyilvántartásba vett adóalany a jövedelme megállapítása során két módszer közül választhat:

- az egyik módszer, hogy **10%-os költséghányad** alkalmazásával állapítja meg a jövedelmét. Ennek az előnye, hogy ebben az esetben a bevételéből számlák, bizonylatok nélkül állapítja meg a jövedelmét, amely a bevétel 90%-a.
- a másik módszer a **tételes költségelszámolás**, ekkor főszabály szerint a bevételszerző tevékenysége érdekében felmerült, és az adóévben kifizetett összes költséget számlával, bizonylattal kell igazolni.

Amennyiben a **bevétele kifizetőtől származik** (lásd a korábbiakban), akkor a **kifizető felé nyilatkoznia kell a választott költségelszámolás módjáról**, és a tételes költségelszámolás alkalmazása esetén a várhatóan elszámolandó költségek bevételhez viszonyított arányáról, mivel a kifizető az adóelőleget ennek figyelembevételével határozza meg.

a./ A 10%-os költséghányad alkalmazásának szabályai

Az adószámos magánszemély a rendelkezésére álló információk, az adóévben várható bevételek és az ahhoz kapcsolódó várhatóan felmerülő költségek ismeretében dönthet a 10%-os költséghányad alkalmazásáról. E módszer legfőbb előnye az egyszerűségében rejlik, mivel **nem kell a költséggel kapcsolatos bizonylatokat gyűjteni, továbbá az is előfordulhat, hogy a bizonylatok alapján elszámolható költségek nem érik el a bevétel 10%-át és ezzel adót takaríthatunk meg.**

A módszer választása esetén a bevétel 90 %-a a jövedelem.

Fontos azonban megjegyezni: Magánszemély, ha nem az egyéni vállalkozóként folytatott önálló tevékenységére tekintettel a 10 % költséghányad alkalmazását választotta, akkor az önálló tevékenységből származó bevételeinek egyikére sem, továbbá az önálló tevékenységével összefüggésben kapott költségtérítésekre sem alkalmazhatja a tételes költségelszámolást.

b./ A tételes költségelszámolás szabályai

Az adószámos magánszemély az adóévi várható bevételei és várható költségei alapján dönthet úgy is, hogy a tételes költségelszámolást választja. Ennek az elszámolási módszernek **előnye**, hogy **a bevételszerző tevékenységgel kapcsolatban közvetlenül felmerült és kifizetett összes költséget az adózó elszámolhatja**, így az is előfordulhat, hogy az adóévben nem keletkezik adóköteles jövedelme (ha a bevétel és a költségek különbözete nulla).

Azonban előfordulhat, hogy az adószámos magánszemély költségei az adóévben meghaladják a bevételeit, ebben az esetben **a veszteségét (negatív adóalapot) nem viheti át a következő évre.**

A tételes költségelszámolási módszer választása esetén az adószámos magánszemélynek a Szja tv. 3-5. és 11. számú mellékleteiben foglaltaknak megfelelően kell az elszámolható költségek körét és mértékét meghatározni.

A költségek elszámolhatóságának feltétele:

- közvetlen kapcsolat a bevételszerző tevékenységgel,
- a felmerült és kifizetett költségek bizonylatokkal történő alátámasztása,
- nyilatkozat az igazolás nélkül elszámolható költségekről.

A kizárólag az önálló tevékenység érdekében felmerült költségek 100 %-ban, a nem kizárólag az önálló tevékenységgel összefüggésben felmerült költségek (pl. lakáson belül iroda fűtése, világítása stb.) arányosan számolhatók el.

A törvény alapján **igazolás nélkül, költségként elszámolható tételeket a Szja tv. 3. sz. Mellékletének a II. pontja** sorolja fel.

Ezek közül az önálló tevékenységgel összefüggésben jellemzően az **utazási költségek elszámolása** jelenik meg (pl. helyszíni szemle, megjelenés a bíróság előtt), mely a személygépkocsi használatára tekintettel - útnyilvántartás vezetése mellett - jutatott költségtérítés, ha az nem haladja meg a jogszabályban meghatározott, igazolás nélkül elszámolható összeg mértékét.

A saját tulajdonú gépkocsi használata jogcímén igazolás nélkül elszámolható az üzemanyagköltség (a norma szerinti üzemanyag mennyiség a NAV által közzétett üzemanyagár alapján) és az általános személygépkocsi normaköltség, amely összege 2022. évben kilométerenként 15 forint.

A munkavégzéshez használt eszközök elszámolása:

A magánszemély adózónak lehetősége van a tevékenységéhez szükséges eszköz (pl. számítógép, műszerek, programok stb.) beszerzésére és a tételes költségelszámolás alkalmazása esetén az eszköz beszerzésével és üzembehelyezésével kapcsolatban felmerült kiadásokat külön nyilvántartás vezetése mellett a Szja tv. 11. mellékelt II. pontjának előírásai alapján költségként elszámolni az alábbiak figyelembevételével:

Amennyiben az önálló tevékenységéhez szükséges tárgyi eszköz beszerzési ára (ÁFA-t is tartalmazó)* és üzembehelyezési költsége (ÁFA-t is tartalmazó)* a 200 ezer forintot nem haladja meg, abban az esetben a beszerzési, előállítási és üzembehelyezési költsége a beszerzés évében egy összegben elszámolható.

Ha a bevételszerző tevékenységéhez szükséges eszköz beszerzési ára (ÁFA-t is tartalmazó)* és üzembehelyezési költsége (ÁFA-t is tartalmazó)* meghaladja a 200 ezer forintot, akkor értékcsökkenés alkalmazásával számolható el az eszköz értéke költségként a Szja törvényben megadott leírási kulcsok figyelembevételével.

(* alanyi adómentesség választása esetén)

Nyilatkozat a tételes költségelszámolásról:

Amennyiben a bevétele kifizetőtől származik, akkor a szerződéskötéssel egyidejűleg a magánszemélynek nyilatkozni kell az adóelőleg megállapításakor figyelembe veendő költségekről is. **A kifizető az adóelőleg megállapítása során a költségeket maximum a bevétel 50%-ig veheti figyelembe, azonban a magánszemély adózó az évvégén a SZJA bevallásában érvényesítheti az igazoltan felmerült és kifizetett összes költségét, amelyre a bevétele fedezetet nyújt.**

Nagyon fontos, hogy az adóelőleg meghatározásakor a kifizető felé tett nyilatkozatban a magánszemély kellő körültekintéssel járjon el, mivel, ha magasabb költségről nyilatkozik, mint amennyit az évvégén bizonylatokkal alátámasztottan érvényesíteni tud, akkor a költségvetést megillető bevétel után „használati díjat” kell fizetni különbözeti bírság jogcímen az alábbiaknak megfelelően: /Szja tv. 48.§ (4)/

- a) ha a nyilatkozat szerinti költség összege nagyobb, mint az adóbevallásban bizonylatokkal alátámasztottan elszámolt költség, akkor a költségkülönbötet 39 %-át kell megfizetni különbözeti bírság jogcímen,
- b) de nem kell fizetni ezt a különbözeti bírságot, ha a költségkülönbötet nem haladja meg az 5 százalékot.
- c) Azonban, ha a költségkülönbötet miatt az év végén az a) pont szerinti befizetési különbözet meghaladja a 10 ezer forintot, akkor e különbözet után további 12 százalék különbözeti bírságot kell még fizetni.

Javaslat: a kifizető felé tett nyilatkozatban érdemes a 10%-os költséghányadot megjelölni, mivel a felmerült költségekkel kapcsolatos adóévvégi elszámolás során érvényesíteni lehet a bizonylatokkal igazolt költségek teljes körét (a nyilatkozatban szereplő 10%-ot meghaladó részt).

Nyilvántartási kötelezettség:

Az önálló tevékenységet végző magánszemélynek dönteni kell az Szja tv. 5. számú mellékletében feltüntetett alapnyilvántartás és részletező nyilvántartás vezetéséről az általa választott költségelszámolási módnak megfelelően.

Amennyiben csak **kifizetőtől származik jövedelme** és a 10 % költséghányad alkalmazásával állapítja meg jövedelmét, akkor nem kell nyilvántartást vezetnie, egyedül a **kifizetőtől kapott igazolásokat** kell megőriznie.

Abban az esetben, ha a **10%-os költséghányad** elszámolását választja és a **bevétele nem kifizetőtől** származik akkor **bevételei nyilvántartás** (alapnyilvántartás) vezetésére kötelezett.

A **bevételei nyilvántartásnak** legalább az alábbi adatokat kell tartalmaznia:

- a) sorszám
- b) bevétel megszerzésének időpontja
- c) bizonylat, számla sorszáma
- d) kifizető megnevezése
- e) adóköteles bevétel összege
- d) bevételből levont adóelőleg

A magánszemély adózónak a **tételes költségelszámolás választása esetén** a bevételek mellett a költségekről is nyilvántartást vezetnie, elsődlegesen alapnyilvántartást, másodlagosan a költségek jellegétől függően részletező nyilvántartásokat.

Az alábbi alapnyilvántartások egyikét kell kiválasztania:

- bevételi és költségnyilvántartás,
- naplófőkönyv,
- pénztárkönyv.

A magánszemély adózónak **tételes költségelszámolás során** a felmerült és kifizetett költségekről (termékek beszerzése, szolgáltatások igénybevétele) a választott alapnyilvántartásba legalább az alábbi adatokat kell rögzíteni:

- a számla száma és kelte,
- a szállító neve
- a számla végösszege *
- a kiegyenlítés módja és kelte

(* alanyi adómentesség választása esetén)

Részletező nyilvántartás például a vevőkkel, megrendelőkkel szembeni követelések nyilvántartása, a tárgyi eszköz(ök) nyilvántartása, a gépjárműhasználati nyilvántartás – útnyilvántartás –, a leltár stb. A részletező nyilvántartások közül csak azokat kell a magánszemélynek vezetni, amelyek az adóköteles jövedelmének a megállapításához szükségesek.

A járulékfizetési szabályok 2020. július 1-jei hatállyal a nyugdíjasok számára nagyon kedvezően változtak, és ezen időponttól a saját jogú nyugdíjasnak minősülő adószámos magánszemélyek jövedelmét a 15%-os személyi jövedelemadó fizetési kötelezettségen kívül más bevallási és fizetési kötelezettség nem terheli. Természetesen ez csak akkor igaz, ha az ÁFA fizetési kötelezettség szempontjából az alanyi adómentes státuszt választották.

Járulékfizetési kötelezettség

Az igazságügyi szakértő (mint adószámos magánszemély) részére a felkérés érkezik **kifizetőnek minősülő** társaságtól, állami intézménytől (pl.bíróság, rendőrség), vagy magánszemélytől.

A kifizető az a belföldi illetőségű jogi személy, egyéb szervezet, egyéni vállalkozó, amely (aki) adókötelezettség alá eső jövedelmet juttat, függetlenül attól, hogy a juttatást közvetlenül, vagy megbízottja (posta, hitelintézet) útján teljesíti.¹

Az adószámos magánszemély köteles a kifizetőnek nyilatkozni arról, hogy részesül-e saját jogú nyugdíjellátásban, és ha igen, mikortól.

Erre az információra azért van szüksége a kifizetőnek, mert nemcsak adóelőleget kell megállapítania, hanem a biztosítási jogviszonyt is el kell bírálnia.

Ha az adószámos magánszeméllyel kötött szerződés alapján létrejön **a biztosítási jogviszony**, úgy a kifizető kötelezettsége a biztosítási jogviszony bejelentése és a járulékalap megállapítása, valamint a társadalombiztosítási járulék, az SZJA előleg levonása, a szociális hozzájárulási adó bevallása és megfizetése, továbbá adatszolgáltatás az adóhatóság és a magánszemély részére.

Mikor lesz biztosított az adószámos magánszemély?

A **nyugellátásban nem részesülő** adószámos magánszemélynek a jövedelme után 18,5%-os járulékfizetési kötelezettsége keletkezik, ha a megbízási díjból keletkezett jövedelem összege

- eléri az adott naptári évre vonatkozó minimál bér 30%-át (2022. január 1-jétől havi 60 000 Ft), illetve
- a naptári napokra vetítve annak 1/30-ad részét (2022. január 1-jétől: 2 000 Ft)

A számlabefogadó, ha kifizető helynek minősül,

- hasonlóan a személyi jövedelemadó levonási kötelezettséghez, a kifizetőnek kell megállapítani az adószámos magánszemély járulékfizetési kötelezettségét az Adóelőleg nyilatkozatban foglaltak figyelembevételével.

A kifizető az általa megállapított és levont adóról, adóelőlegről a magánszemély részére igazolást állít ki.

Abban az esetben, ha a magánszemély jövedelme nem kifizetőtől származik, magának kell megállapítani a jövedelem után fizetendő adók összegét.

A szociális hozzájárulási adó mértéke, alapjának meghatározása, ha a jövedelem nem kifizetőtől származik

2020. július 1-jétől az egyéni járulékfizetési kötelezettségek összevonásra kerültek, így a biztosítottakat (adószámos magánszemély) jelenleg **13% szociális hozzájárulási adó kötelezettség terheli**, melyet költségként a biztosított nem tud elszámolni, illetve részére nem lehet megtéríteni.

A kötelezettség meghatározása során a személyi jövedelemadó alapjának indulunk ki, és a SZJA alap 89%-át kell a szociális hozzájárulási adó alapjának tekinteni.

Példa az adószámos magánszemélyt terhelő szociális hozzájárulási adó megállapítására

Bevétel:	180.000 Ft
Költségek 10%-os költséghányaddal számolva:	18.000 Ft
Személyjövedelem adó alapja:	162.000 Ft

¹ Az adózás rendjéről szóló 2017. CL. évi törvény 7.§ 31.a) pontja

A szociális hozzájárulási adó alapja:	162.000 Ft x 89% = 144.180 Ft
A szociális hozzájárulási adó mértéke és összege:	144.180 Ft x 13% = 18.744 Ft

A megállapított szociális hozzájárulási adót az adószámos magánszemélynek negyedéves gyakorisággal, a negyedévet követő hónap 12. napjáig kell megfizetnie a NAV által vezetett folyószámlára.

Az adószámos magánszemély személyi jövedelemadó fizetési kötelezettsége

Az adóelőleg fizetés szabályai

Az adószámos magánszemélyt is, mint minden más magánszemélyt, az elért jövedelme után 15%-os személyi jövedelemadó bevallási és fizetési kötelezettség terheli.

Az évközben elért bevételből, az évközben megállapított jövedelem alapján,

- melynek megállapítása a 10%-os költséghányaddal, vagy
- tételes költség elszámolással történhet,

az előleget abban az esetben a magánszemélynek magának kell megállapítani és megfizetni, amennyiben a bevétele **nem kifizetőtől** származik.

A fizetendő előleg mértéke az évközben elért jövedelem 15 %-a, esedékessége a kifizetett pénzösszeg, illetve annak a magánszemély pénzforgalmi számlájára beérkezett időpont magában foglaló negyedévet követő hónap 12. napja.

☞ Az adóelőleget csak abban az esetben kell a magánszemélynek megállapítani és megfizetni, ha **a bevétele nem kifizetőtől származik**, mivel a kifizető a korábban részletezettek szerint köteles az adóelőleget levonni.

Adatszolgáltatás a bevallási évben keletkezett jövedelmekről

A kifizető köteles a kifizetést követően, de legkésőbb a tárgyévet követő hónap 31. napjáig összesített igazolást kiállítani a magánszemély részére a tárgyévi személyi jövedelemadó bevallásához. Ennek megjelenési formája lehet a *21M30-as jelű nyomtatvány*, illetve *Adatlap a tárgyévben a munkáltatótól (társas vállalkozástól) származó jövedelemről, az adó és adóelőleg levonásáról a munkaviszony (tagsági viszony) megszűnésekor*.

☞ A tárgyévi személyi jövedelemadó bevallási és fizetési kötelezettség megállapításához kapcsolódóan két fontos szabályra hívom fel a figyelmet:

- abban az esetben, ha a magánszemély évközben a 10%-os költséghányad alkalmazását jelölte meg, az adóelőleget ennek megfelelően állapította meg és fizette meg, illetve vonták le, az évvégén dönthet arról, hogy a jövedelmét a tételes költségelszámolás szabályai szerint állapítja meg, amennyiben ez kedvezőbb számára és a megfelelő bizonylatokkal, nyilvántartásokkal rendelkezik.
- abban az esetben, ha a magánszemélynek a tárgyévben több jogcímen is keletkezett önálló tevékenységből származó jövedelme (pl. szakértői tevékenység mellett ingatlan bérbeadás, és/vagy oktatási tevékenység), úgy a különböző jogcímenen keletkezett bevételekből a jövedelmet, az adó alapját, csak egyféle módszerrel állapíthatja meg. A különböző jogcímenen keletkezett bevételekkel szemben a választása szerint, vagy a 10%-os költséghányad alkalmazásával, vagy a tételes költség elszámolásával.

Végül az összevont adóalap megállapítása során érvényesíthető kedvezmények sorrendben:

1. A négy vagy több gyermeket nevelő anyák kedvezménye
2. 25 év alatti fiatalok kedvezménye (igénybe vehető: 2022. január 1-jétől)
3. Személyi kedvezmény (erről szóló igazolással rendelkező „súlyosan fogyatékos” magánszemély veheti igénybe)
4. Az első házások kedvezménye
5. Családi kedvezmény

A szociális hozzájárulási adó fizetésre kötelezett adószámos magánszemélynek, amennyiben szükséges, a bevallásban módosítania kell az általa megállapított szociális hozzájárulási adó fizetéssel kapcsolatos adatszolgáltatását és a fizetendő összeget. Tehát évvégén összeveti az általa megfizetett szociális hozzájárulási adó előleget az általa fentiekben megállapított jövedelem összegével és a szükséges korrekciót elvégzi, melynek eredménye lehet a szociális hozzájárulási adó fizetési kötelezettség növekedése, illetve csökkenése. *(A kifizetőt terhelő szociális hozzájárulási adót érintő adatszolgáltatást és a fizetendő összeget nem módosíthatja adószámos magánszemély).*

Budapest, 2022. április 25.

Üdvözlettel:

Schváb Zoltán
Schváb Zoltán
elnök

Magyar Adóügyi Szakértői Kamara